

Obyčajná práca a ako ju posväcovať (I): Obchodník so syrmí

Talian Giorgio sa venuje predaju syrov. Je ženatý a má päť detí. Syr je pre neho „tak trochu ako dôkaz existencie Boha“.

06.04.2021

Giorgio pracuje v potravinárskom priemysle už veľa rokov. S manželkou Montse, ktorú spoznal, keď preliezal múr jednej dievčenskej

školy, majú päť detí: Luciu, Chiaru, Giacoma, Mariu a Francesca.

Koncom 80. rokov sa stal inžinierom v poľnohospodárstve a začal pracovať u svojho strýka, ktorý vlastnil mliekarenský podnik.

„Tam začali moje skúsenosti s obchodom. Po nejakom čase som sa rozhodol pokračovať na vlastnej nohe, lebo sme mali so strýkom na chod obchodu rozdielne názory a obával som sa, že to bude mať negatívny dopad na náš osobný vzťah. Dostal som niekoľko pracovných ponúk z mliekarenského priemyslu, no aby som nekonkuroval strýkovi, odišiel som do sektoru údenín. Po desiatich rokoch som sa však znova vrátil k syrom.“

Ísť svojou cestou

„Jeden podnik, ktorý vznikol zlúčením niekoľkých menších, ma kontaktoval a ponúkol mi prácu obchodného riaditeľa. Súhlasil som.“

Objem obchodovania rástol a prestíž podniku sa zvyšovala.

Avšak jeden z majoritných akcionárov sa rozhodol, že s Giorgiom nebudú počítať: „Iste mal na to svoje dôvody,“ spomína Giorgio, „no ja som neklesal na duchu a dal som výpoveď ešte predtým, než ma vyhodil. Mal som vtedy už päť detí, no veril som tomu, že som sa rozhodol správne. Zveril som svoje rozhodnutie Pánovi.“ O niekoľko mesiacov neskôr sa podnik, z ktorého Giorgio odišiel, rozdelil na dva.

Po odchode začal Giorgio sledovať tržby niekoľkých menších podnikov a nakoniec mu jeden z nich ponúkol prácu. V tej chvíli sa rozhodol, že radšej bude mať nižší príjem, ak mu to umožní lepšiu kvalitu života: „Práca len pre jeden podnik mi umožnila venovať viac času rodine,“ vysvetľuje Giorgio, „i keď nemám

pevnú pracovnú dobu a mám veľa stretnutí mimo kancelárie.“

Teraz sú jeho zákazníkmi strýko a dva podniky, ktoré vznikli predchádzajúcim rozdelením:

„Naučil som sa, že v tejto práci sa nikdy nesmie pri odchode búchať dverami. Po prvé nikdy nevieš, či máš pravdu, po druhé nechceš stratiť pracovné príležitosti, ktoré sa môžu v budúcnosti objaviť.“

Bez lásky k blížnemu sa nepredá ani špendlík

Schopnosť predať produkt a vášeň pre to, čo sa predáva, musí ísť ruka v ruke: „Časť mojej práce je marketing,“ hovorí Giorgio, „ale nemôžem to oddeliť od lásky k ľuďom, ktorým chcem niečo predať, a k produktu, ktorý predávam. Nedávno som videl film s Tomom Cruisom, Jerry Maguire. Hovorí sa v ňom: Bez lásky k druhým sa nepredá ani špendlík. A tak to je, snažím sa to

odovzdávať obchodným agentom, ktorých zaškoľujem.“

Časť Giorgiovej práce spočíva v tom, že školí obchodných agentov, ktorých úlohou je predstavovať výrobky druhým podnikom: „Často trávim s jedným človekom niekoľko hodín, a tak sa stáva, že čoskoro prejdeme do neformálneho, osobnejšieho rozhovoru, a nakoniec hovoríme o Bohu.“

Práca sa rodí z lásky

„Raz som nechal auto zaparkované pred kostolom, kam chodím, ale zabudol som ho zabrzdiť ručnou brzdou. Auto sa pohlo a trochu narazilo. Môj šéf sa spočiatku rozčúlil, ale keď som mu povedal, že som tam zastavil preto, aby som mohol ísť vo všedný deň na svätú omšu, hneď mi odpustil,“ rozpráva Giorgio s úsmevom.

Nadanie je dar, ale úspech prichádza len vtedy, keď sa pracuje denne. Práca sa nerobí len kvôli osobnej realizácii. Ako hovorieval svätý Josemaría: „Práca sa rodí z lásky, demonštruje lásku, podriaďuje sa láske.“

Keď bol Mons. Fernando Ocáriz na pastoračnej ceste na severe Talianska, Giorgio a jeho rodina sa s ním mohli pozdraviť. Darovali mu, samozrejme, aj niekoľko syrov: „Skôr ako som mu ich odovzdal, povedal som otcovi Fernandovi, že tie syry môžu trošku zapáchať. Prelát sa na mňa pozrel a odpovedal: *Takže sú dobré.*“